

POSTANOWIENIE

25 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Łodko

na posiedzeniu niejawnym 25 marca 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa U. w W. (poprzednio C. w W.)
przeciwko Redaktorowi Naczelnemu [...]
o nakazanie opublikowania sprostowania,
na skutek skargi kasacyjnej Redaktora Naczelnego [...]
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 22 sierpnia 2023 r., I ACa 1554/23,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

[wr]

UZASADNIENIE

Redaktor Naczelny [...] wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 22 sierpnia 2023 r. Wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania uzasadnił potrzebą wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.), tj. art. 39 ust. 1 w zw. z art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe (dalej jako: „pr.pras.”), w zakresie, w jakim dotyczą ustalenia uprawnienia wnioskodawcy do modyfikacji wniosku o opublikowanie sprostowania na etapie postępowania sądowego, w przypadku nieudzielenia przez redaktora naczelnego pisemnego zawiadomienia o odmowie publikacji sprostowania i jej przyczynach, przy założeniu, że wniosek o opublikowanie sprostowania,

stanowiący podstawę modyfikacji powództwa, nie był wcześniej dochodzony przed redaktorem naczelnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sformułowane przez skarżącego wątpliwości interpretacyjne nie czynią zadość wymaganiom stawianym istotnym zagadnieniom prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. W judykaturze Sądu Najwyższego – do którego skarżący odwołuje się w skardze kasacyjnej – przyjmuje się, że możliwe jest dochodzenie w postępowaniu sądowych wszczętym z powództwa o publikowania sprostowania przez pozwanego redaktora naczelnego nakazania opublikowania tekstu sprostowania zmodyfikowanego w stosunku do tekstu przesłanego przez wnioskodawcę (później powoda) do redaktora naczelnego przez pominięcie fragmentów niespełniających kryteriów zawartych w tych przepisach (zob. wyroki SN: z 6 listopada 2020 r., I CSK 728/18, OSNC 2021, nr 6, poz. 43; z 13 grudnia 2022 r., II CSKP 503/22, OSNC-ZD 2023, nr 4, poz. 53; z 31 marca 2023 r., II CSKP 715/22). Odwołanie się przez skarżącego w uzasadnieniu skargi kasacyjnej do dwóch wyroków sądów powszechnych, w których wyrażono odmienny pogląd nie oznacza jeszcze potrzeby interwencji Sądu Najwyższego. Nie wystąpiła bowiem jeszcze przyczyna kasacyjna w potrzeby wykładni przepisów prawnych wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.) Rozbieżności w orzecznictwie, uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi osiągnąć rzeczywistą skalę, a nie wyrażać się incydentalnym zróżnicowaniem stanowisk orzeczniczych (zob. postanowienia SN: z 15 listopada 2023 r., I CSK 2122/23; z 3 października 2023 r., I CSK 2809/23; z 18 lipca 2024 r., I CSK 2240/23).

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie znajdując również okoliczności, które w ramach przedsądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Mariusz Łodko

[wr]

[a.ł]